

Der er 157 ministerbemyndigelser i lovgivningen her. De 10 af dem er nye. De 147 er videreførelse af allerede eksisterende ministerbemyndigelser. Jeg tager da gerne en snak om dem:

Der er f.eks. fire ministerbemyndigelser, der regulerer hele spørgsmålet om kastration, og det er jo formentlig, fordi man på det tidspunkt, hvor man har vedtaget lovgivningen, har fundet, at det var mere praktisk håndterbart i fire bemyndigelsesbestemmelser frem for i en meget tæt detaljeret lovgivning. Men altså, hvis Folketinget har en stor ambition om, at vi nu går tættere ind i at få spørgsmålet om kastration detailreguleret ved lovgivning, så skal jeg da ikke modsætte mig det.

Der er seks bemyndigelsesbestemmelser, der relaterer sig til spørgsmålet om ligsyn. Jeg har f.eks. adkomst til at kunne meddele andre læger tilladelse til at deltage i retslægeligt ligsyn i embedslægens sted. Jo, altså, hvis der er en stor ambition om, at vi finder en anden lovgivningsmæssig løsning på spørgsmålet om afvikling af ligsyn, så vil jeg da ikke stille mig hindrende over for et sådant initiativ.

Kl. 16.20

Nu vælger jeg måske den lidt kuriøse indfaldsvinkel til det, men det er altså i lyset af, at jeg synes, at når vi diskuterer her i salen og meninger skal brydes, så må de jo altså brydes om det, vi er uenige om, og jeg synes ikke, det er fair, når man i øvrigt oplever fru Anne Baastrop rose os for at skrive 15 love sammen i et lovforslag, og det så fører til, at vi kopierer 147 eksisterende ministerbemyndigelser over i en ny lov, at vi så ligesom skal skoses for, at det er udtryk for den styggeste form for centralisme, og at der nu altså er kommet en regering, som vil blande sig i detaljen.

Der er i hvert fald ikke kommet en regering, der har en ambition om at blande sig mere i detaljen end de regeringer, der har været her tidligere, og som har fået Folketingets opbakning til at kunne gøre det med 147 ministerbemyndigelser.

Men som sagt hvis der er en ambition om at gå det her igennem, så vil jeg ikke stille mig hindrende i vejen for det, for jeg er da sådan set grundlæggende enig i, at lovgivningen skal være så præcis, at man i mindst muligt omfang har brug for at give bemyndigelser, og i det omfang, man har brug for at give bemyndigelser, er det selvfølgelig vigtigt, at lovgivningen i sine bemærkninger er så præcis, at man på forhånd

kan have en meget klar idé om, hvordan bemyndigelserne så konkret udmøntes.

Som sagt: Hvis der er et særligt behov for at gå den øvelse igennem for at fremme en bred enighed om lovgivningen her, så stiller jeg mig gerne til rådighed.

Som sagt er den her lovgivning altså en lovgivning, der skal ses i kombination med den debat, vi havde i går aftes, hvor en række af de spørgsmål, der nu også har været på banen her i dag, om incitamenternes rækkevidde m.v., var på bordet. Derfor vil jeg af respekt for Folketingets videre arbejde ikke, medmindre der nu er en efterspørgsel efter det, kaste mig ud i en meget detaljeret diskussion om de aspekter, vi sådan set drøftede i går, men blot glæde mig over, at der jo er et flertal for forslaget, nemlig regeringen og Dansk Folkeparti, men jeg lytter sådan set også af det, der bliver sagt, specielt af Det Radikale Venstre og af fru Lone Møller, til, at der på lange, lange strækninger i det, der her foreslås – når man i øvrigt ser bort fra den grundlæggende uenighed, der er om regionernes styring, som vi jo sådan set havde i går i lovforslaget om oprettelser af regionerne – af denne mere materielle lovgivning om sundhedspolitikken er noget, der minder om bred enighed.

Derfor vil jeg meget gerne signalere, hvad jeg også gjorde i går, at regeringen selvfølgelig har ambition om at nå i mål med bredest mulige flertal om flest mulige lovforslag. Jeg synes ikke, der er noget af det, der er blevet sagt her i dag fra hverken Det Radikale Venstre eller fra Socialdemokratiet, som umuliggør, at det burde være en fælles ambition nu at gå i gang med et udvalgsarbejde, hvor nogle af de tvivlsspørgsmål, der har været rejst, kan afklares mere præcist, og hvor man, hvis ellers viljen er til stede på begge sider af bordet, burde have den fælles ambition at se at få landet denne, om man vil, sundhedsvæsenets grundlov med et meget bredt flertal i salen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg har noteret følgende op: Fru Pernille Rosenkrantz-Theil, fru Charlotte Fischer, hr. Morten Østergaard og fru Lone Møller. Det er dem, jeg har, og vi starter med fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis det er rigtigt, at min præmis for den debat om fri og lige adgang var så forkert, hvis det er